

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำผลการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพมาเสนอพร้อมกับน้ำข้อมูลที่รวมรวมได้จากการสังเกตและทดสอบมาทำกิจกรรมที่เคราะห์ โดยนำคะแนนพฤติกรรมมิติระเบียบวินัยในชั้นเรียน คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่ม และคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็น ทั้งก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำคะแนนก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลอง และห้องควบคุมมาเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้จะน่าเสนอเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพโดยการแก้ปัญหาความมีระเบียบวินัย ในชั้นเรียนของห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลของการแก้ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนระหว่างห้องเรียน ที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพกับห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่มระหว่างห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพกับห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็น ระหว่างห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพกับห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ผลการวิจัยแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการทำกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพโดยการแก้ปัญหาความมีระเบียบวินัย ในชั้นเรียนของห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ มีข้อมูลในการนำเสนอ เสนอดังนี้

- 1.1 ผลการแก้ปัญหาการเข้าແ老人家ไม่เป็นระเบียบ
- 1.2 ผลการแก้ปัญหาการไม่ทำงานตามที่ครูสั่ง
- 1.3 ผลการแก้ปัญหาการแต่งกายไม่เรียบร้อย
- 1.4 ผลการแก้ปัญหาการไม่ทำความเคารพครู

ผลการแก้ปัญหาเสนอเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการแก้ปัญหาการเข้าแ脱ไม่เป็นระเบียบด้วยกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

กลุ่มที่ 1 หัวข้อปัญหา การเข้าแ脱ไม่เป็นระเบียบ

ประกอบด้วยนักเรียน 7 คน

เป็นชาย 4 คน อายุเฉลี่ย 12 ปี

เป็นหญิง 3 คน อายุเฉลี่ย 12 ปี

เวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหา 1 เดือน

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา **	ข้อมูลก่อน แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	ข้อมูลหลัง แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	อภิปรายผลโดยกลุ่มควบคุมคุณภาพ *
1. คุยกันในแ脱	12	13	ไม่ดี เพราะทำงานแล้วเพิ่มขึ้น
2. เล่นกันในแ脱	6	5	พอใช้ เพราะลดลงบ้างเล็กน้อย
3. หัวหน้าหันหลัง	10	1	ดีมาก เพราะลดลงมาก
4. ยืนไม่ตรงแ脱	8	4	พอใช้ เพราะลดลงบ้าง
5. มาเข้าแ脱ไม่ตรงเวลา	4	2	พอใช้ เพราะลดลงบ้าง
รวม	40	25	แสดงว่าลดลง $40 - 25 = 15$ ครั้ง คิดเป็นลดลง 37.5% ตั้งเป้าหมายไว้ 45%
			สรุป การแก้ปัญหาครั้งนี้ไม่บรรลุ เป้าหมายจึงต้องแก้ไขใหม่

* ข้อความในตาราง เป็นข้อความที่ไม่รีการแก้ไขของนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ 1

** เป็นปัญหาที่แยกย่อยโดยนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ 1 ดาวริชีการของกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ
จากการที่ 2 แสดงว่าผลการแก้ปัญหาการเข้าแ脱ไม่เป็นระเบียบด้วยกิจกรรม

กลุ่มควบคุมคุณภาพ แม้ว่าจะแก้ปัญหาให้ลดลงได้ 37.5% แต่เนื่องจากได้ตั้งเป้าหมายไว้

45% ดังนั้นจึงต้องย้อนกลับไปหาทางแก้ไขปัญหาใหม่

ตารางที่ ๓ แสดงผลการแก้ปัญหาการไม่ทำงานตามครุสั่งด้วยกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

กลุ่มที่ ๒ หัวข้อปัญหา การไม่ทำงานตามครุสั่ง

ประกอบด้วยนักเรียน 7 คน

เป็นชาย 7 คน อายุเฉลี่ย 12 ปี

เป็นหญิง - คน อายุเฉลี่ย - ปี

เวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหา ๑ เดือน

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา **	ข้อมูลก่อน แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	ข้อมูลหลัง แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	อภิปรายผลโดยกลุ่มควบคุมคุณภาพ *
1. ไม่ทำงานในวิชาสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต	18	15	ได้รับผลตีกว่า เดิมเล็กน้อย
2. ไม่ทำงานในวิชาภาษาอังกฤษ	20	7	ได้รับผลตีกว่า เดิมมาก
3. ไม่ทำงานในวิชาคณิตศาสตร์	16	10	ได้รับผลตีกว่า เดิมพอสมควร
4. ไม่ทำงานในวิชาภาษาไทย	4	0	ได้รับผลตีมาก
5. ไม่ทำงานในวิชาสร้างเสริม ลักษณะนิสัย	5	1	ได้รับผลตีกว่า เดิมพอสมควร
รวม	63	33	แสดงว่าลดลง $63-33 = 30$ ครั้ง คิด เป็นลดลง 47.60% ตั้งเป้าหมายไว้ ๓๐%
			สรุป การแก้ปัญหาครั้งนี้บรรลุเป้าหมาย

* ข้อความในตาราง เป็นข้อความ ที่ไม่มีการแก้ไขของนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ ๑

** เป็นปัญหาที่แยกย่อยโดยนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ ๒ ตามวิธีการของกิจกรรม

กลุ่มควบคุมคุณภาพ

จากตารางที่ ๓ แสดงว่าผลการแก้ปัญหาการไม่ทำงานตามครุสั่งด้วยกิจกรรมกลุ่ม
ควบคุมคุณภาพบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยสามารถแก้ปัญหาให้ลดลงได้ 40.67%

ตารางที่ 4 แสดงผลการแก้ปัญหาการแต่งกายไม่เรียบร้อยด้วยกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

กรุ๊ปที่ 3 หัวข้อปัญหา การแต่งกายไม่เรียบร้อย

ประกอบด้วยนักเรียน 6 คน

เป็นชาย - คน อายุเฉลี่ย - ปี

เป็นหญิง 6 คน อายุเฉลี่ย 12 ปี

เวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหา 1 เดือน

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา**	ข้อมูลก่อน แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	ข้อมูลหลัง แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	อภิปรายโดยกลุ่มควบคุมคุณภาพ*
1. ไม่คิดเข้มขัด	-	-	-
2. ไม่ใส่ถุงเท้ารองเท้า	76	4	ตีมาก เพราะ 76 ครั้งลดเหลือเพียง 4 ครั้ง
3. เสื้อหุตออกอกกลางเงย	5	0	ตีมาก เพราะลดได้ทั้งหมด
4. ไม่ผูกเน็คไท	2	0	ตีมาก เพราะลดได้ทั้งหมด
5. ติดกระดุมไม่เรียบร้อย	-	-	-
รวม	83	4	แสดงว่าลดลง $83-4 = 79$ ครั้ง คิดเป็นลดลง 95.18% ตั้งเป้าหมายไว้ 50%
			สรุป การแก้ปัญหาครั้งนี้บรรลุเป้าหมาย

* ข้อความในตารางเป็นข้อความ ที่ไม่มีการแก้ไขของนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ 3

** เป็นปัญหาที่แยกย่อยโดยนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ 3 ตามวิธีการของกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ
จากตารางที่ 4 แสดงว่าผลการแก้ปัญหาการแต่งกายไม่เรียบร้อยด้วยกิจกรรมกลุ่ม

ควบคุมคุณภาพบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยสามารถแก้ปัญหาให้ลดลงได้ 95.18%

ตารางที่ ๕ แสดงผลการแก้ปัญหาการไม่ทำความเคารพครูด้วยกิจกรรมกลุ่มความคุณคุณภาพ

กลุ่มที่ ๔ หัวข้อปัญหา การไม่ทำความเคารพครู

ประกอบด้วยนักเรียน ๗ คน

เป็นชาย ๔ คน อายุเฉลี่ย ๑๒ ปี

เป็นหญิง ๓ คน อายุเฉลี่ย ๑๒ ปี

เวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหา ๑ เดือน

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา **	ข้อมูลก่อน แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	ข้อมูลหลัง แก้ปัญหา (จำนวนครั้ง)	อภิปรายผลโดยกลุ่มความคุณคุณภาพ *
๑. ไม่แสดงความเคารพครูใน วันจันทร์	8	2	ตีมาก
๒. ไม่แสดงความเคารพครูใน วันอังคาร	2	4	ยังไม่ตี
๓. ไม่แสดงความเคารพครูใน วันพุธ	10	7	แก้ปัญหาอย่างไม่ตี
๔. ไม่แสดงความเคารพครูใน วันพฤหัส	4	4	ผลไม่เปลี่ยนแปลง
๕. ไม่แสดงความเคารพครูใน วันศุกร์	9	6	แก้ได้บ้าง เส็กน้อย เท่านั้น
รวม	33	23	แสดงว่าลดลง $33-32 = 10$ ครั้ง คิด เป็นลดลง $30,33 \times$ ตั้ง เป้าหมายไว้ ๕๐ *
			สรุป การแก้ปัญหาไม่บรรลุเป้าหมาย ต้องวางแผนแก้ใหม่

* ข้อความในตาราง เป็นข้อความที่ไม่มีการแก้ไขของนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ ๓

** เป็นปัญหาที่แยกย่อยโดยนักเรียนห้องทดลองกลุ่มที่ ๔ ตามวิธีการของกิจกรรมกลุ่ม

จากการที่ ๕ แสดงว่าผลการแก้ปัญหาการไม่ทำความเคารพสู่ด้วยกิจกรรมกลุ่มความคุณคุณภาพ แม้ว่าแก้ปัญหาลดลงได้ ๓๐.๓๓% แต่เมื่อจากได้ตั้งเป้าหมายไว้ ๕๐% ดังนั้น จึงต้องย้อนกลับไปทางแก้ไขปัญหาใหม่

จากการแก้ไขปัญหาทั้ง ๔ ปัญหาของห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มความคุณคุณภาพ และคงว่าการใช้กิจกรรมกลุ่มความคุณคุณภาพในการแก้ปัญหาความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน สามารถทำให้ปัญหาลดลงได้ทุกปัญหา แม้ว่าบางปัญหาจะไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ก็ตาม

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบผลของการแก้ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนระหว่างห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มความคุณคุณภาพกับห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มความคุณคุณภาพ มีข้อมูลในการเสนอ ดังนี้

๒.๑ เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมมีdiscipline เปียบวินัยในชั้นเรียนก่อนการทดลอง ของห้องทดลองและห้องควบคุม

๒.๒ เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมมีdiscipline เปียบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลอง

๒.๓ เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมมีdiscipline เปียบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุม

๒.๔ เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมมีdiscipline เปียบวินัยในชั้นเรียนหลังการทดลอง ของห้องทดลองและห้องควบคุม

๒.๕ เปรียบเทียบคะแนนของผลค่าทางระหว่างคะแนนพฤติกรรมมีdiscipline เปียบวินัยใน ชั้นเรียนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

ผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมมีdiscipline เปียบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลอง ของห้องทดลองและห้องควบคุมเสนอ เป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลการสังเกตพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

ห้อง	จำนวนนักเรียน	คำสถิติ	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	หลัง-ก่อน (ทดลอง)	t_D (ก่อน, หลังทดลอง)
ทดลอง	27	$\bar{X}$	30.22	15.26	-14.96	-8.12^{**}
		S.D.	12.31	6.38	9.40	
ควบคุม	27	$\bar{X}$	29.48	29.37	-0.11	-0.06
		S.D.	11.99	13.00	9.51	
t (ห้องทดลองกับห้องควบคุม)		0.22	-4.97**	-5.66*	-	

**
 $P < .01$

จากตารางที่ 6 แสดงความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมดังนี้

2.1 คะแนนพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนการทดลองของห้องทดลอง และห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน แสดงว่าก่อนการทดลองทั้งห้องทดลองและห้องควบคุมมีพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันโดยห้องทดลองได้คะแนน เฉลี่ยของพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียน 30.22 ในขณะที่ห้องควบคุมได้ 29.48 คะแนน

2.2 คะแนนพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนน เฉลี่ยหลังการทดลอง ต่ำกว่าคะแนน เฉลี่ยก่อนการทดลอง แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียนลดลง โดยก่อนการทดลองห้องทดลองมีคะแนน เฉลี่ยของพฤติกรรมมีดีระ เบี่ยบวินัยในชั้นเรียน 30.22 คะแนน แต่หลังการทดลองลดเหลือเพียง 15.26 คะแนน

2.3 คะแนนพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน และคงว่าห้องก่อนและหลังการทดลองนักเรียนห้องควบคุมมีพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน โดยก่อนการทดลองของห้องควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียน 29.48 คะแนน และหลังการทดลองได้คะแนนใกล้เคียงกันคือ 29.37 คะแนน

2.4 คะแนนพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนหลังการทดลองของห้องทดลอง และห้องควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ห้องทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนต่ำกว่าห้องควบคุม และคงว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลอง มีพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยน้อยกว่าห้องควบคุม โดยห้องทดลองได้คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนหลังการทดลอง 15.26 คะแนน ในขณะที่ห้องควบคุมได้ 29.37 คะแนน

2.5 คะแนนของผลต่างระหว่างคะแนนพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองค่ากว่าห้องควบคุม และคงว่าหลังการทดลอง นักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนลดลงมากกว่าห้องควบคุม โดยห้องทดลองได้คะแนนเฉลี่ยลดลง -14.96 คะแนน ในขณะที่ห้องควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยลดลงเพียง -0.11 คะแนน

การวิเคราะห์ผลการทดลองจากการที่ ๖ แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลอง นักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนลดลงมากในขณะที่นักเรียนห้องควบคุมมีพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนลดลงเพียงเล็กน้อย ซึ่งเมื่อนำคะแนนพัฒนาการของห้องทดลองและห้องควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบก็แสดงให้เห็นว่าการทดลองครั้งนี้ได้ผลกระทบกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ ๑ ที่ว่านักเรียนห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพมีพฤติกรรมมีค่า เนี่ยบวินัยในชั้นเรียนลดลงมากกว่านักเรียนห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่มระหว่างห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกุ่มควบคุมคุณภาพกับห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกุ่มควบคุมคุณภาพ มีข้อยุลในการเสนอตังนี้

๓.๑ เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่มก่อนการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

๓.๒ เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่มก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลอง

๓.๓ เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่มก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุม

๓.๔ เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่มหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

๓.๕ เปรียบเทียบคะแนนของผลดำเนินระหว่างคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่ม ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

ผลจากการ เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกุ่มก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม เสนอ เป็นตารางได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลการสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นก่อนและหลังการทดลอง
ของห้องทดลองและห้องควบคุม

ห้อง	จำนวนนักเรียน	ค่าสถิติ	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	หลัง-ก่อน (ทดลอง)	t_D (ก่อน, หลังทดลอง)
ทดลอง	27	$\bar{X}$	13.48	17.96	4.48	5.68 **
		S.D.	4.63	4.26	4.02	
ควบคุม	27	$\bar{X}$	14.26	14.41	0.15	0.12
		S.D.	3.91	5.64	6.56	
t (ห้องทดลองกับห้องควบคุม)		-0.65	2.57 *	2.87 **		-

* $P < .05$ ** $P < .01$

จากตารางที่ 7 แสดงความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นก่อน
ก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมดังนี้

3.1 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นก่อนก่อนการทดลองของห้องทดลอง
และห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน แสดงว่าก่อนการทดลองห้องทดลองและห้องควบคุมมีพฤติกรรม
การทำงานเป็นก่อนไม่แตกต่างกัน โดยห้องทดลองได้คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานเป็น
ก่อน 13.48 คะแนน ในขณะที่ห้องควบคุมได้ 14.26 คะแนน

3.2 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นก่อนก่อนและหลังการทดลอง
ของห้องทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมการ
ทำงานเป็นก่อนดีขึ้น โดยก่อนการทดลองห้องทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานเป็น
ก่อน 13.48 คะแนน แต่หลังการทดลองเพิ่มเป็น 17.96 คะแนน

3.3 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกู้มก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน และคงว่าทั้งก่อนและหลังการทดลองนักเรียนห้องควบคุมมีพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้มไม่แตกต่างกัน โดยก่อนการทดลองห้องทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้ม 14.26 คะแนน และหลังการทดลองได้คะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ

14.41 คะแนน

3.4 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกู้มหลังการทดลองของห้องทดลอง และห้องควบคุมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่ห้องทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้มสูงกว่าห้องควบคุม และคงว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้มตีกว่าห้องควบคุม โดยห้องทดลองได้คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้มหลังการทดลอง 17.96 คะแนน ในขณะที่ห้องควบคุมได้ 14.41 คะแนน

3.5 คะแนนของผลดำเนินระยะเวลาที่คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกู้มก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของผลดำเนินระยะเวลาที่คะแนนสอบวัดพฤติกรรมการทำงาน เป็นกู้มก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองสูงกว่าห้องควบคุม และคงว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลองมีพัฒนาการของพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้มมากกว่าห้องควบคุม โดยห้องทดลองได้คะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 4.48 คะแนน ในขณะที่ห้องควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพียง 0.15 คะแนน

การวิเคราะห์ผลการทดลองจากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมการทำงานเป็นกู้มตีกว่าห้องควบคุม ซึ่งเมื่อนำคะแนนพัฒนาการของห้องทดลอง และห้องควบคุมมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบก็แสดงให้เห็นว่าการทดลองครั้งนี้ได้ผล ตรงกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่านักเรียนห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพมีพัฒนาการของพฤติกรรมการทำงาน เป็นกู้มมากกว่านักเรียนห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก๊มสูชา เป็นระหว่างห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพกับห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพ มีข้อมูลในการเสนอตัวนี้

4.1 เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อน การทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

4.2 เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและหลัง การทดลองของห้องทดลอง

4.3 เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อน และหลังการทดลองของห้องควบคุม

4.4 เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นหลัง การทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

4.5 เปรียบเทียบคะแนนของผลค่าทางระหว่างคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม เสนอเป็นตารางได้ดังนี้

ผลจากการ เปรียบเทียบคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและ หลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม เสนอเป็นตารางได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและหลัง การทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุม

ห้อง	จำนวนนักเรียน	ค่าสถิติ	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	หลัง-ก่อน (ทดลอง)	t_D (ก่อน, หลังทดลอง)
ทดลอง	27	$\bar{X}$	1.19	15.78	14.59	23.86 **
		S.D.	1.44	2.38	3.12	
ควบคุม	27	$\bar{X}$	4.07	6.52	2.44	3.97 **
		S.D.	2.37	2.60	3.14	
t (ห้องทดลองกับห้องควบคุม)		-5.31 **	13.40 **	14.52 **		-

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 แสดงความแตกต่างของคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็น ก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมดังนี้

4.1 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็นของห้องทดลองดีกว่าคะแนนเฉลี่ยของห้องควบคุม และคงว่าก่อนการทดลองห้องควบคุมมีพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็นตีกว่าห้องทดลอง โดยห้องควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 4.07 คะแนน ในขณะที่ห้องทดลองได้เพียง 1.19 คะแนน

4.2 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมคิด เป็น-ท่า เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองดีกว่าหลังการทดลอง แสดงว่าหลังการ

ทดสอบนักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นตัวชี้น โดยก่อนการทดลองได้ คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็น 1.19 แต่หลังการทดลองได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 15.78 คะแนน

4.3 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและหลังการทดลองของห้องความคุณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองด้วยกว่าหลังการทดลอง แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องความคุณมีพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นตัวชี้น โดยก่อนการทดลองได้คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็น 4.07 คะแนน แต่หลังการทดลองได้ คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 6.52 คะแนน

4.4 คะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นหลังการทดลองของห้องทดลอง และห้องความคุณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นของห้องทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของห้องความคุณ แสดงว่าหลังการทดลองห้องทดลองมีพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นตัวชี้ว่าห้องความคุณ โดยที่ห้องทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 15.78 คะแนน ในขณะที่ห้องความคุณได้ 6.52 คะแนน

4.5 คะแนนของผลต่างระหว่างคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องความคุณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนสอบวัดพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของห้องทดลองสูงกว่าห้องความคุณ แสดงว่าหลังการทดลองห้องทดลองมีพัฒนาการของพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นมากกว่าห้องความคุณ โดยห้องทดลองได้คะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 14.59 คะแนน ในขณะที่ห้องความคุณได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพียง 2.44 คะแนน

การวิเคราะห์ผลการทดลองจากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองนักเรียนห้องทดลองมีพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นตัวชี้ว่าห้องความคุณ ซึ่ง เมื่อนำคะแนนพัฒนาการของห้องทดลองและห้องความคุณมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบก็แสดงให้เห็นว่า การทดลองครั้งนี้ได้ผลตรงกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่านักเรียนห้องเรียนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มความคุ้มคุ้นภาพ มีพัฒนาการของพฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นมากกว่านักเรียนห้องเรียนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มความคุ้มคุ้นภาพ

การวิเคราะห์ผลการวิจัยทั้ง 3 ตอนดังกล่าวสามารถสรุปผลการทดลอง

ทั้งหมดได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๙ ตารางสรุปผลการวิจัย

ตัวแปรตาม	ค่า t				
	ก่อนและหลังทดลอง (ห้องทดลอง)	ก่อนและหลังทดลอง (ห้องควบคุม)	ก่อนทดลอง (ห้องทดลองกับห้องควบคุม)	หลังทดลอง (ห้องทดลองกับห้องควบคุม)	หลังทดลอง-ก่อนทดลอง (ห้องทดลองกับห้องควบคุม)
ระดับวินัยในชั้นเรียน	-8.12 **	-0.06	0.22	-4.97 **	-5.66 **
พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม	5.68 **	0.12	-0.65	2.57 *	2.87 **
พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา					
เป็น	23.86 **	3.97 **	-5.31 **	13.40 **	14.52 **

* P <.05   ** P <.01

จากตารางที่ ๙ สามารถสรุปผลการวิจัยความตัวแปรของการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

1. ปัญหาระดับวินัยในชั้นเรียน

ก. พฤติกรรมผู้ระดับวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองแต่ละห้องมีความสอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. พฤติกรรมมีค่า เบียนวินัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน

ค. พฤติกรรมมีค่า เบียนวินัยในชั้นเรียนก่อนการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน

ง. พฤติกรรมมีค่า เบียนวินัยในชั้นเรียนหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จ. พฤติกรรมมีค่า เบียนวินัยในชั้นเรียนของห้องทดลองลดลงมากกว่าห้องควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่ม

ก. พฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่มก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. พฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่มก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน

ค. พฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่มก่อนการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมไม่แตกต่างกัน

ง. พฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่มหลังการทดลองของห้องทดลองและห้องควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จ. พฤติกรรมการทำงาน เป็นกลุ่มของห้องทดลองมีพัฒนาการมากกว่าห้องควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็น

ก. พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและหลังการทดลองของห้องทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข. พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนและหลังการทดลองของห้องควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค. พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นก่อนการทดลองของห้องทดลอง และห้องควบคุมแต่ก่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ง. พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นหลังการทดลองของห้องทดลอง และห้องควบคุมแต่ก่อต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จ. พฤติกรรมคิด เป็น-ทำ เป็น-แก้ปัญหา เป็นของห้องทดลองมีพัฒนาการมากกว่า ห้องควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย